

שנה טובה לכולנו

מאת מקסים סלומון

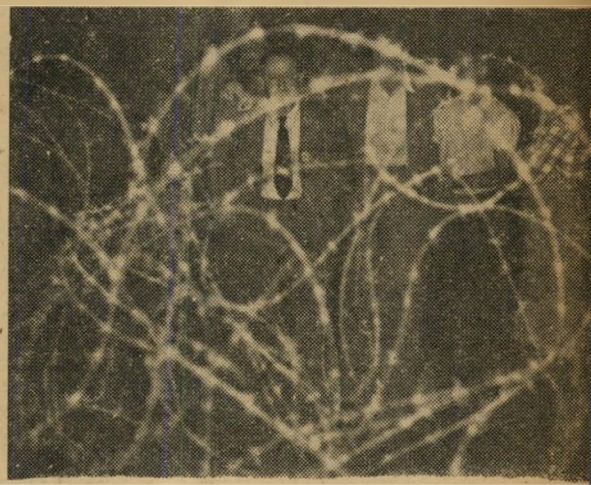
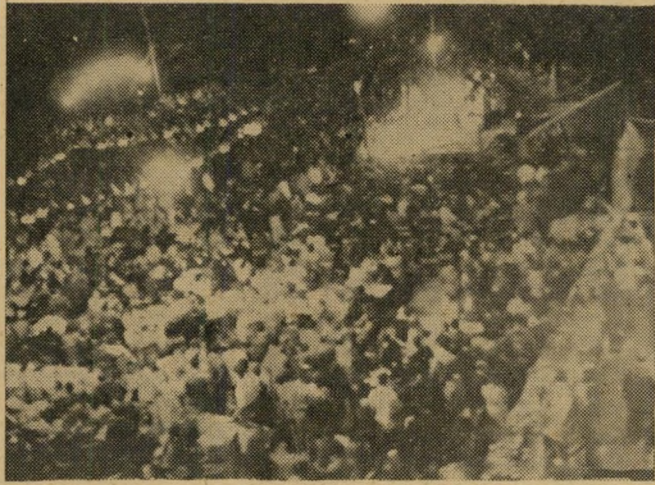
בעיני הגרים על אם הדרך, בין חיפה ותל-אביב, שר בשעות הקטנות של הבוקר, היה הדבר מוזר ומפחיד: מכוניות פרטיות נעו דרומה; מטענן היה בלתי רגיל בדרך כלל רגילים הם לראות בבוקר מכוניות משא, לא פאר, שמתוכן מציצים גברים ונשים, לבושי שמלות-ערב מהודרות.

הרכבת הראשונה הכילה אף היא קהל בלתי רגיל כל נערה כמעט היתה מזודה קטנה. תפוקת העבודה בעיני השישי היתה קטנה. המזכירות פיהקו בעיניים אדומות, יום פורים, בפרט כשהוא חל בל"ג באומר". בערב הנשף מלאו רחובות חיפה נשים יפות. לטכניון עמדו מאות מסתכלים, שבאו לחזות ביפהפיו בערב הצגת בכורה של סרט בהוליבורד. השמלות, מהמזודות וגוהצו בבתים פרטיים ובבתי מלון, לפני הנש והתקמטו בכניסה. משדרכה רגלן של היפהפיות על הטכניון, לבשו הפנים הכעוסות חיוך.

מן הרגע הראשון ניכר הארגון המצויין. המשתתפים לא ויכלו לאכול, לשתות (אם לא שכחו להביא ערימה של כסף). לרקוד, להגריל, לירות ברובי אוויר וקשתות, למנהרות בלהות. מי שלא חפץ לצחוק, הוכרח לצחוק תקליט, ששידר צחוק אוויר ופרוע. "מה דעתך על הנשף?" שאלו אנשים איש את רעהו איש ענה לפי דרכו; אחדים טענו, שהשטח הגדול, הגבוהים הבהילום. הכל תלוי במצב רוחו של כל אחד לארגן מצב-רוח. "חייבת הייתי להביא נעלי מסע, לא נעלי נשף," טענו. "כשעמדת במקום אחד, חשבת שאני מפסידה משהו אחר. הסתובבתי סחור סחור כל הערב."

אוהל המראות. בחוץ משדר תקליט צחוק מדבק, בפנים, מול המראות העקומות, הופך כל אדם דו־פרצופי, מעורר את צחוק הנדחקים מטיב. צעירות יפהפיות מקבלות פרצוף־בלהות; איש שמן כמעט התעלף, כאשר ראה לפניו את הגשמת חלומו — בראי הופיע איש דק וארוך, ממש אתליס בעל גזרת אליל. אשה שמנה, שעמדה מן הצד, התעודדה ואמרה לבעלה: "לדירתנו נזמין ראי כזה."

הרחבה המרכזית. בשעות היום זהו גן גדול, בכניסה לטכניון. עתה הוא הומה אלפי אנשים — זוגות רוקדים, אנשים הנחים בין ריקוד לריקוד, אחרים המקשיבים למוזיקה.

מי מרחם על מי? אלה, המבקרים בקברט הקובאני של הנשף, על אלה, המציצים מבעד לגדר-התיל, מפאת חוסר תקציב לקנות כרטיס כניסה. או להיפך.

המתחרות על ר

מזכרת נצה. לעמוד ולהסתכל בזוגות המצטלמים — תענוג כפני עצמו. פוזות, העוויות פנים, אופני עמידה מיוחדים ומגוחכים לכל אדם ואדם. באלבום המשפחתי תיכנס התמונה תחת הרייטינג: "היו זמנים". פעם יראה אותה הצעיר לבנו ויספר על לילה נעים ומשעשע.

יפהפיות על הרזפק. לצים מתלחשים, כי השתים באו מתל-אביב, ועל כן זקוקות הן למנוחה עוד בהתחלת הערב.

סינימה בלש. מעברו השני של המסך מתקיימת הצגה, אך אפשר להסתכל מכאן — ללא תשלום.

הצפרנים. הערטל עולה — הצפרנים מתקצרות בנ